

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ◻ שאלה-question ◻ תירוץ-answer! ◻ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדירים-ואלו נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל נדרים בעל מפר לאשתו, חוץ מן הנאתי על פלוני שאינו מפר, אבל הנאת פלוני עלי - מפר.	שמואל משמיה דלוי:											◻
פירות מדינה זו עלי - יביא לה ממדינה אחרת.	תנן:											◻
דקאמרה שתביא.	רב יוסף:											◻
פירות חנוני זה עלי - אין יכול להפך	ת"ש:											◻
הכא נמי דקא אמרה שתביא אתה.												◻
לא היתה פרנסתו אלא ממנו - הרי זה יפר												◻
ואי אמרת דקא אמרה שתביא אתה, אמאי יפר?												◻
אלא מדסיפא דלא מייתי בעל, הוי רישא דקא מייתא היא												◻
אלא רישא אין יכול להפר, ודקא מייתא היא, ומתני' רבי יוסי היא												◻
כוליה פרקין ר' יוסי היא	דאמר רב הונא:											◻
ומאי אין יכול להפר? משום עינוי נפש, אבל מפר נדרים שבינו לבינה.												◻
נדרה משתי ככרות, באחת מתענה ובאחת אין מתענה, מתוך שהוא מפר למתענה - מפר לשאינו מתענה	רב יהודה אמר שמואל:											◻
מפר למתענה, ואין מפר לשאינו מתענה.	רב אסי אמר ר' יוחנן:											◻
נדרה משתי ככרות, באחת מתענה ובאחת אין מתענה, מהו?	ואיכא דאמרי, בעא מיניה רב אסי מרבי יוחנן:											◻
מפר למתענה, ואין מפר לשאינו מתענה.	א"ל: [רבי יוחנן]											◻
האשה שנדרה בניזיר, והיתה שותה יין ומטמאה למתים - הרי זו סופגת את הארבעים. הפר לה בעלה והיא לא ידעה שהפר לה, והיתה שותה יין ומטמאה למתים - אינה סופגת את הארבעים	איתיביה:											◻
ואי אמרת מפר למתענה ואין מפר לשאינו מתענה, דלמא מן יין דאית לה צערא הפר לה, מן חרצן ומן זג לא הפר לה, דהא לא אית לה צערא, ותספוג את הארבעים												◻
אין נזירות לחצאין.	רב יוסף:											◻
הא קרבן לחצי נזירות איכא?	א"ל אביי:											◻
אין נזירות לחצאין, ואין קרבן לחצאין.	אלא אמר אביי:											◻
האשה שנדרה בניזיר והפרישה בהמתה, ואח"כ הפר לה בעלה - מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף	מיתיבי:											◻
ואי אמרת אין קרבן לחצי נזירות, אמאי מביאה חטאת העוף?												◻
ואלא מאי? יש קרבן לחצי נזירות, שלש בהמות בעי לאתויי: חטאת, עולה, ושלמים												◻
אלא, לעולם אין קרבן לחצי נזירות, וחטאת העוף דמתיא - משום דחטאת על הספק.												◻
האשה שנדרה בניזיר ונטמאה, ואחר כך הפר לה בעלה - מביאה חטאת העוף ואין מביאה עולת העוף	איתיביה:											◻
ואי אמרת מפר למתענה ואין מפר לשאינו מתענה, דלמא מיין דאית לה צערא, הפר לה, מטומאת מת דלית לה צערא לא הפר לה												◻
טומאת מת נמי אית לה צערא, דכתיב: (קהלת ז) והחי יתן אל לבו	אמרי:											◻
מאי דכתיב: והחי יתן אל לבו? דיספוד - יספדון ליה, דיבכון - יבכון ליה, דיקבר - יקברוניה.	ותניא: היה ר' מאיר אומר:											◻
קונם שאני נהנה לבריות - אינו יכול להפר												◻
ויכולה היא ליהנות בלקט שכחה ובפאה.												◻

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
נדירים-ואלו נדרים	מאימרא	מאן דאמר													
הגונב טבלו של חברו ואכלו - משלם לו דמי טבלו, דברי רבי	דתניא: [רבי]		◊	!											פה:
אינו משלם אלא דמי חולין שבו	רבי יוסי בר"י:		◊	!											פה:
מאי לאו בהא קמיפילגי				!											פה:
טובת הנאה ממון	דרבי סבר:		◊	!											פה:
טובת הנאה אינה ממון	רבי יוסי בר רבי יהודה סבר:		◊	!											פה:
לא, דכולי עלמא - טובת הנאה אינה ממון, אלא הכא במתנות שלא הורמו קא מיפילגי.				;											פה:
ואי טובת הנאה אינה ממון, מה לי הורמו מה לי לא הורמו				;											פה:
קנסוה רבנן לגנב כי היכי דלא ליגנוב	אלא היינו טעמא דרבי:		◊	!											פה:
קנסוה רבנן לבעל הבית כי היכי דלא לישהי לטיבליה.	ורבי יוסי בר ר' יהודה סבר:		◊	!											פה:
שאני תרומה, דהיינו טעמא דיטלו על כרחו, משום דתרומה לא חזיא אלא לכהנים, וכיון דקא אתי למיסרא עלייהו - שויא עפרא בעלמא.	רבא:			!											פה:
קונם שאיני עושה על פי אבא, ועל פי אביך, ועל פי אחי, ועל פי אחיך - אינו יכול להפר															פה:
שאיני עושה על פיך - אינו צריך להפר	[ת"ק]		◊	!											פה:
יפר, שמא תעדיף עליו יותר מן הראוי לו	רבי עקיבא:		◊	!											פה:
יפר, שמא יגרשנה ותהי אסורה עליו.	ר' יוחנן בן נורי:		◊	!											פה:
הלכה כרבי יוחנן בן נורי.	שמואל:														פה:
אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם	למימרא דקסבר שמואל:														פה:
המקדיש מעשה ידי אשתו - הרי זו עושה ואוכלת	ורמיניה:			;											פה:
והמותר - רבי מאיר אומר: הקדש	[רבי מאיר]		◊	;											פה:
חולין	רבי יוחנן הסנדלר:		◊	;											פה:
הלכה כר' יוחנן הסנדלר	ואמר שמואל:			;											פה:
אלמא, אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם				;											פה:
וכי תימא, כי קאמר הלכה כר' יוחנן בן נורי - על העדפה הוא דקאמר				!											פה:
לימא: הלכה כרבי יוחנן בן נורי בהעדפה				;											פה:
אי נמי: אין הלכה כת"ק				;											פה:
א"נ: הלכה כרבי עקיבא				;											פה:
שאני קונמות, הואיל ואדם אוסר פירות חברו עליו, אוסר נמי דבר שלא בא לעולם עליו.	אלא אמר רב יוסף:			!											פה:
בשלמא אדם אוסר פירות חברו עליו, שהרי אדם אוסר פירותיו על חברו, אלא יאסור דבר שלא בא לעולם על חברו, שהרי אין אדם אוסר פירות חברו על חברו?	אמר ליה אביי:			;											פה:
באמרת יקדשו ידי לעושיהן, ידיהם הא איתנהו בעולם.	אלא אמר רב הונא בריה דרב יהושע:			!											פה:
וכי אמרה הכי קדשה? והא משעבדן ידיה לבעל				;											פה:
דאמרה לכי מגרשה.				!											פה:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>	<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>										
<p>נדריים-ואלו נדרים</p>	<p>מאי דאמר</p>											
<p>מימרא</p>	<p>מאי דאמר</p>											
השתא מיהת לא מגרשה וממאי דכי אמרה הכי מהניא?		ז	פז:									
ומה אילו אומר לחבירו שדה זו שאני מוכר לך לכשאקנה ממך תקדיש, מי לא קדשה?	ר' אילא:	ז	פז.									
מי דמי? שדה זו שאני מוכר לך השתא בדיה היא, אשה בידה להקדיש מעשה ידיה? הא לא דמי אלא לאומר לחבירו שדה זו שמכרתי לך לכשאקנה ממך תקדיש, מי קדשה?	מתקיף לה ר' ירמיה:	ז	פז.									
מי דמי? גבי זבינא פסיקא מילתייהו, גבי אשה מי פסיקא מילתא? הא לא דמי אלא לאומר לחבירו שדה זו שמשכנתי לך לכשאפנה ממך תקדיש, מי לא קדשה?	מתקיף לה רב פפא:	!	פז.									
מי דמי? שדה בידו לפדותו, אשה בידה להתגרש?	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי:	ז	פז.									
הא לא דמיא אלא לאומר לחבירו שדה זו שמשכנתי לך לעשר שנים לכשאפנה ממך תקדיש, מי לא קדשה?	[רב שישא בריה דרב אידי]	!	פז.									
מי דמי? התם קוץ, אשה מי אית לה קיצותא?	מתקיף לה רב אשי:	ז	פז.									
שאני קונמות, דכי קדושת הגוף דמי, וכדרבא	אלא אמר רב אשי:	!	פז.									
הקדש, חמץ, ושחרור - מפקיעין מידי שעבוד.	דאמר רבא:	!	פז.									
אי הכי, למה לי שמא יגרשנה?	ז		פז.									
[אלמיה רבנן לשעבודא דבעל כי היכי דלא תקדש מהשתא] תני: ועוד, שמא יגרשנה.		!	פז.									
נדריה אשתו וסבור שמהוה וסבור שמהוה אשתו, נדרה בניה וסבור שמהוה בניה, נדרה בקרבן וסבור שמהוה בקרבן, נדרה מן הענבים וסבור שמהוה מן הענבים, נדרה מן הענבים וסבור שמהוה מן		■	פז.									
למימרא, דינאי אותה דוקא הוא		■	פז.									
והא גבי קריעים דכתיב על על, דכתיב: (שמואל ב א) על שאול ועל יהונתן בנו	ז		פז.									
אמרו לו מת אביו וקרע, ואחר כך נמצא בנו - יצא ידי קריעה	ותניא:	ז	פז.									
לא קשיא: הא בסתם, והא במפרש	אמרי:	!	פז.									
אמרו לו מת אביו וקרע, ואחר כך נמצא בנו - לא יצא ידי קריעה, אמרו לו מת לו מת, וכסבור אביו הוא וקרע, ואחר כך נמצא בנו - יצא ידי קריעה.	והתניא:	ז	פז.									
כאן בתוך כדי דבור, כאן לאחר כדי דבור, הא דקאמרת יצא ידי קריעה - שנמצא בנו בתוך כדי דבור, הא דאמרת לא יצא ידי קריעה - לאחר כדי דבור	רב אשי:	!	פז.									
מי שיש לו חולה בתוך ביתו ונתעלף, וכמדומה שמת וקרע, ואחר כך מת - לא יצא ידי קריעה	והתניא:	■	פז.									
לא שנו אלא שמת לאחר כדי דיבור, אבל בתוך כדי דיבור - כדבור דמי.	ר' שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:	■	פז.									
והילכתא: תוך כדי דבור כדבור דמי, חוץ ממגדף, ועובד עבודת כוכבים, ומקדש, ומגרש.		■	פז.									
אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאני טועמת, קיים לתאנים - כולו קיים, הפר לתאנים - אינו מופר עד שיפר אף לענבים.		■	פז.									
אמרה קונם תאנה שאני טועמת וענבה שאני טועמת - הרי אלו שני נדרים.		■	פז.									
מני מתניתין?		^	פז.									
רבי ישמעאל		!	פז.									
(במדבר ל) אישה יקימנו ואישה יפרנו - אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאני טועמת, קיים לתאנים - כולו קיים, הפר לתאנים - אינו מופר עד שיפר אף לענבים, דברי רבי ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]	■	פז.									
הרי הוא אומר: אישה יקימנו ואישה יפרנו, מה יקימנו ממנו, אף יפרנו ממנו.	רבי עקיבא:	■	פז.									
ורבי ישמעאל?		ז	פז.									
מי כתיב יפר ממנו?	[רבי ישמעאל]	!	פז.									
ורבי עקיבא?		ז	פז.									

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
נדריים-ואלו נדרים	מאן דאמר															
מימרא																
מקיש הפרה להקמה, מה הקמה ממנו, אף הפרה ממנו.	[רבי עקיבא]												!	◇	פז:	
זו דברי רבי ישמעאל ור' עקיבא	ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:													■		פז:
מקיש הקמה להפרה, מה הפרה - מה שהפר הפר, אף הקמה - מה שקיים קיים.	אבל חכמים אומרים:												◇	■	◇	פז:
אמרה קונם תאנה.														■	<	פז:
מתני' רבי שמעון היא	רבא:													■		פז:
עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד.	דאמר: [רבי שמעון]													■	◇	פז:
יודע אני שיש נדרים אבל איני יודע שיש מפירין - יפר														■		פז:
יודע אני שיש מפירין אבל איני יודע שזה נדר - ר' מאיר אומר: לא יפר	[רבי מאיר]													◇	■	פז:
יפר.	חכמים: [רבי יהודה]													◇	■	פז:
(במדבר לה) בלא ראות. פרט לסומא, דברי רבי יהודה	ורמינהו: [רבי יהודה]													◇	■	פז:
לרבות את הסומא	רבי מאיר:													◇	■	פז:
הכא מעניניה דקרא והכא מעניניה דקרא	רבא:													!		פז:
גבי רוצח כתיב (דברים יט) ואשר יבא את רעהו ביער, כל דבר מיעל ליער, וסומא נמי בר מיעל ליער הוא, ואי אמרת בלא ראות - לרבות את הסומא, מיער נפקא ליה אלא שמע מינה: בלא ראות - פרט לסומא	רבי יהודה סבר:													!	◇	פז:
כתיב בבלי דעת, כל דבר מידע, וסומא לאו בר מידע הוא, ואי אמרת בלא ראות - פרט לסומא, מבלי דעת נפקא ליה אלא שמע מינה: בלא ראות - לרבות את הסומא.	רבי מאיר סבר:													!	◇	פז:
המדיר הנאה מחתנו והוא רוצה לתת לבתו מעות, אומר לה: הרי המעות האלו נתונין לך במתנה, ובלבד שלא יהא לבעליך רשות בהן - אלא מה שאת נושאת ונותנת בפיוך.														■		פז:
לא שנו אלא דאמר לה מה שאת נושאת ונותנת בפיוך, אבל אמר מה שתרצי עשי - קנה יתהון בעל	רב:													◇	■	פז:
אפילו אמר מה שתרצי עשי - לא קנה יתהון בעל.	שמואל:													◇	■	פז:
כמאן אזלא הא שמעתא דרב? כרבי מאיר	מתקיף לה רבי זירא:													?		פז:
יד אשה כיד בעלה	דאמר: [רבי מאיר]													?	◇	פז:
כיצד משתתפין במבוי? מניח את החבית ואומר הרי זה לכל בני מבוי, ומזכה להן על ידי עבדו ושפחתו העברים, ועל ידי בנו ובתו הגדולים, ועל ידי אשתו	ורמינהו:													■	?	פז:
ואי אמרת קנה יתהון בעלה, עירוב לא נפיק מרשותיה דבעל														?		פז:
אע"ג דאמר רבי מאיר יד אשה כיד בעלה, מודה רבי מאיר לענין שיתוף, דכיון דלזכות לאחרים הוא, מיד בעלה זכיא.	רבא:													!	◇	פז:
אלו שזכין להן: על ידי בנו ובתו הגדולים, ועבדו ושפחתו העברים, ואלו שאין זכין להן: על ידי בנו ובתו הקטנים, ועבדו ושפחתו הכנענים, ואשתו	איתיביה רבינא לרב אשי:													■	?	פז:
מתניתין בשיש לה חצר באותו מבוי עסקינן, דמגו דזכיא לנפשה זכיא לאחריני.	אלא אמר רב אשי:													!	◇	פז: